

Baley Endre

Hónapok

Támad a tél ura, fagyszavú január,
jajdul az erdő a lépte alatt,
jégköpenyében a tó vize hallgat,
tükrözi éjjel a csillagokat.

Reccsen a tó jege, csöppen a jégcsap,
farsangot ünnepel ím a világ.
Február lépte már hótalan dobban,
napfényre írja a tél búcsúját.

Március zápora áldja a földet,
málik a röggel a hajnali fagy,
rügybe itatva a fák csupasz ágát,
életet dúdol a tétova nap.

Április fréziaillatot áraszt,
elmarad végre a télkabát,
langymeleg váltja az éjjeli záport,
életre hinti a lombkoronát.

Májusi orgona zümmög a bokron,
hajnalfa tarkáll az udvarokon,
táncol az utca, sok kicsi lányka
várja a párját kispadokon.

Június ikrei tűzre fakadnak,
fényesen prűszköl az alkonyi láng,
felhőbe fonja az éjszaka hangját,
holdra vetíti a nyár kapuját.

Július asszonya óvja a termést,
szökken az égbe a búzagalász.
Fürdik a tóban a nap koszorúja,
szomjasan ébred az égi kanász.

Augusztus könnye a hajnali harmat,
fűszálra csordul, ha múlik az éj.
Szél szava ébred a gomba kalapján,
villan a fecske az ég peremén.

Szeptember rázza az iskolacsengőt,
szűz hava játszik az ős saruján,
álmatag űzi a földet az árnyék,
csordul a bordal a pince falán.

Árnyakat festenek hajnali fények,
varjakat károgo a nád-szavú tó.
Október sarka a földeket túrja,
vérlík a bokron a csipkebogyó.

Kék eget kormol a szürke november,
álmosan ásít az erdei szél,
tél szava, zúzvara csípi a szedret,
hízik az éjszaka, múlik a fény.

Adventi gyertyákat gyújt a december,
hó-kalapot kap a málnabokor,
angyalok adjanak boldog karácsonyt,
gyermeki éneket, égi mosolyt.